

Léto 2026

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba,

v sobotu 6. června jsme prožili výjimečnou událost blahověnění mučedníků komunismu Jana Buly a Václava Drboly. Musím se přiznat, že mně v uplynulých letech zmínky o probíhajícím beatifikačním procesu příliš neoslovovaly, ale od loňského roku se mě život a svědectví těchto kněží naší diecéze začaly stále víc dotýkat. A netušil jsem, jak hluboce mě zasáhne a povzbudí samotná slavnost blahověnění, která pro mě osobně začala už v pátek odpoledne srdečným setkáním s kardinálem Michaellem Czerným a biskupem Pavlem, kteří navštívili náš kostel při příležitosti rozhovoru pana kardinála pro Českou televizi.

Jedním ze stěžejních témat, které je spojeno s životem a utrpením Jana a Václava, je odpuštění. To také rozvádí náš biskup Pavel v osobním dopisu, který jsme dostali při samotném odchodu z výstaviště a který byl pro mnohé z nás, jak jsem mohl vnímat ve více rozhovorech, velmi silným prvkem blahověnění. Proto ho předkládám k zamyšlení a inspiraci i pro ty, kdo ho dosud nečetli.

Milí přátelé,

dnes jsme byli svědky výjimečného okamžiku, kdy příběhy kněží Jana Buly a Václava Drboly znovu ožily, a to ne jako ozvěna minulosti, ale jako aktuální svědectví víry, odvahy a naděje. Možná Vás osobně zasáhly a vzbudily otázky. Mne se nejvíce dotkla jejich odvaha konat rozhodnutí v době plné dezinformací, kdy si svou volbou nebyli plně jistí, a především pak v konečných životních chvílích jejich pevnost ve víře tváří v tvář smrti. Osobně nevím, zda bych toho byl schopen, protože jsem člověk slabý a chybný. Nicméně milující Bůh nám ukazuje, že každého z nás skrze víru v životě vede a umí opravit i naše chybné kroky.

Chci Vám říci, že to, co jste dnes prožili, může pokračovat. Jedním z nejsilnějších poselství životů Jana a Václava je odpuštění. Přesto, že odpustit se na první pohled jeví jako nelogické, nespravedlivé a bolestivé, tak to znamená skrze Ježíše Krista delegovat naše problémy na Boha. Je to jediná možnost, jak se můžeme osvobodit z vězení neodpuštění. Odpustit za nás nemůže nikdo jiný. Vše začíná rozhodnutím našeho rozumu a často je to spojeno s náročným prožíváním, kde emoce soupeří s naším roz-

hodnutím. Zkušenost našich mučedníků ukazuje, že odpuštění není slabostí, ale stává se silou. Nechme tedy prožitky tohoto dne v nás doznít, aby dokázaly odhalit a možná i proměnit mnohá zranění v našich životech.

Zkusme se zamyslet nad tím, komu v našich životech potřebujeme odpustit. Možná se Vám vybaví konkrétní člověk nebo vztah, který dlouho bolí. Možná i něco, co si nesete po léta ve svém nitru. Zkusme udělat první krok – vyslovit touhu po odpuštění v modlitbě a možná pak i udělat gesto smíření. Rád bych Vám na této cestě pomohl. Osobně se chci omluvit Vám všem v naší diecézi, ale i mimo její hranice, které církev jakýmkoli způsobem zranila, ať už to bylo s úmyslem, nebo mimoděk v souvislosti s různými okolnostmi.

Odpuštění je cesta, na které se počítá každý krok. Možná se situace hned nezmění, možná druhá strana nebude připravená. Ale i tak má odpuštění smysl. Navíc tam, kde člověk dává, co je v jeho silách, Bůh často pomáhá darovat víc – pokoj, smíření a vnitřní svobodu.

Právě to Vám upřímně přeji do Vašich dalších dnů.

+ Pavel Konzbul

Kéž jdeme jako kněží Jan a Václav cestou víry ve všech okolnostech našeho života a v síle Božího odpuštění nacházíme sílu k odpuštění i tam, kde to není snadné!

Přeji všem krásné, radostné a požehnané dny prázdnin a dovolených! A kéž o nás platí i slova krásného článku o odpočinku jako Božím daru!

Jan Pacner, farář

Povzbuzující zvěst Božího slova:

Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. Kol 3,13

Tři bratři u oltáře, aneb první sv. přijímání u Jakuba

Letos na jaře přistoupilo ve farnosti sv. Jakuba k prvnímu svatému přijímání celkem osm dětí. Shodou různých životních okolností se stalo, že naši tři synové – Tomáš, Ondra a Lukáš Tomašítkovi – tvořili v této sestavě slušný základ.

Cesta přípravy začala na konci února a musím přiznat, že dopravit tři kluky každý pátek včas na ponaučení byl leckdy logistický oříšek... Kdo má více dětí, jistě ví, že vypravit je včas z domu je disciplína pro

otrlé. Nakonec jsme to ale vždycky zvládli. Děti se během týdnů příprav lépe poznaly a skamarádily a nezůstalo jen u nich – sblížili jsme se i my, rodiče.

Na páteční setkání navazovaly nedělní mše svaté, kde se do přípravy zapojila celá farnost. Na závěr mší se totiž mezi lidi v lavicích házely pěnové míčky se jmény dětí a ten, kdo míček ulovil, vyhrál týdenní modlitební patronát. To pro naše kluky byla velká výzva k soutěži, kdo dohodí dál, výš nebo zkrátka nejstylověji, aby svému budoucímu modlitebníkovi poslal ten nejdokonalejší hod. Za tuto živou modlitební podporu všem farníkům moc děkujeme.

Když nastal samotný slavnostní den, byl to pro mě moment čisté mateřské hrdosti a radosti, vidět je bok po boku u oltáře. Že dokáží držet spolu předvedly děti na závěr mše při společném zpěvu písně Čistá jak studánka. Postupně se střídaly v sólech a ukázaly nám, že když každý přispěje svým vlastním, jedinečným dílem, vznikne něco opravdu krásného.

Zpětně jsem nesmírně vděčná a ráda, že kluci mohli tuto velkou událost prožít a oslavit společně. Chtěla bych ze srdce poděkovat otci Janovi za jeho svatou trpělivost a laskavý doprovod kluků celou přípravou, první svatou zpovědí i samotným přijímáním. Velký dík patří také všem svatojakubským farníkům za vřelé a otevřené přijetí do společenství.

Lad'ka Tomašítková, foto Lucie Vrhelová

Slavnost biřmování u sv. Jakuba

Dne 17. května 2026 mohla skupina biřmovanců z farností sv. Tomáše a sv. Jakuba slavnostně završit svou rok a půl trvající přípravu na křesťanskou dospělost přijetím svátosti biřmování. Tato krásná slavnost se konala v gotické perle Brna, v kostele sv. Jakuba, a hlavním celebrantem byl otec biskup Pavel Konzbul. Pro každého z nás byl tento den výjimečný. Každý biřmovanec si zvolil svého patrona a během mše svaté přijal dar Ducha svatého, který nás má provázet na další cestě víry.

Celou přípravou nás provázeli otec Lukáš Janoušek od sv. Tomáše a otec Jan Pacner od sv. Jakuba, kteří se během roku a půl střídali ve vedení katechezí. Setkávali jsme se každý druhý čtvrtek v podvečerních hodinách. Po společné modlitbě a katechezi jsme se rozdělovali do menších skupinek, kde jsme společně sdíleli své zkušenosti, otázky i pohledy na víru.

Naše skupina byla velmi rozmanitá. Setkávali se zde studenti i pracující, lidé různých věkových kategorií, s odlišnými životními zkušenostmi i různou hloubkou víry. Právě tato různorodost byla velmi obohacující a ukazovala, jak rozmanitými cestami může člověk dojít k Bohu.

Součástí přípravy byly také dva víkendové pobyty v Centru Mamre v Osové Bítýšce. Tyto společně strávené chvíle nám umožnily nejen prohlubovat naši víru, ale také se lépe poznat a vytvořit nová přátelství. Někteří účastníci se mohli zúčastnit také pouti do Taizé, která pro ně byla hlubokou duchovní zkušeností.

Pro mě osobně bylo biřmování především potvrzením a upevněním mé víry. Vnímám jej jako důležitý krok na mé cestě s Bohem a povzbuzení do dalšího života. Jako své biřmovací jméno jsem si zvolila Carla Acutise, který mě již delší dobu velmi inspiruje. Je pro mě vzorem mla-

dého člověka, který dokázal žít víru s radostí, odvahou a otevřeností vůči druhým. Jeho láska k Eucharistii, vztah k Bohu i schopnost oslovovat mladé lidi prostřednictvím moderních technologií mě vedou a inspiřují. Je mým vzorem, podle kterého se snažím řídit, a jsem velmi vděčná, že právě on se mohl stát mým patronem na mé cestě víry.

Za nás všechny biřmovance, kterých bylo celkem 44 (z toho dva přijali svátost o týden později na Petrově), bych chtěla poděkovat otci biskupovi Pavlu Konzbulovi za krásnou slavnost a otcům Lukášovi Janouškovi a Janu Pacnerovi za jejich trpělivost, podporu a doprovázení během celé přípravy.

Věřím, že přijatá svátost biřmování bude pro každého z nás povzbuzením a posilou na další cestě víry.

Iva Polišenská, biřmovanka

Malé svědectví z beatifikace Jana Buly a Václava Drboly na výstavišti

Společně s SBMkou jsem zpívala na slavnosti blahorečení Jana Buly a Václava Drboly. Byl to moc krásný a neopakovatelný zážitek a jsem ráda, že jsem mohla být takto víc součástí této slavnosti. Nejškvělejší mně přišlo, když po mši svaté ještě přišli dopředu lidi a zazněla výzva: „Pojďme to společně pořádně oslavit!“ a skoro všichni se přidali a zpívali s námi. Bylo moc hezké vidět mezi nimi spoustu známých tváří a všechny ty úsměvy. Vládla tam taková opravdová a velká radost!

Klára M.

Svatojakubský tábor

Na začátku srpna, od 2. do 15. srpna, se uskuteční již tradiční svatojakubský tábor pro děti od 6 do 15 let, vedený jakubskou mládeží. Jako klasicky tyto dva týdny prožijeme na tábořišti v Rybníce u České Třebové, abychom se ponořili do soutěží a příběhů a života mimo rozpalené letní Brno.

Prosíme vás moc za modlitbu, aby vše proběhlo hladce a přálo nám počasí!

Dominika Můčková

Slavnost Božího Těla

Slavnost Božího Těla se v kostele sv. Jakuba slaví každý rok. Je to jedna z největších slavností, hlavně pro nás děti. Krásné pro mě je, jak tam vždycky tancujeme tanec pro Boha. A nejlepší je na konci mše svaté házet kytíčky a okvětní lístky v průvodu s ministranty po celém kostele. Samozřejmě máme bílé šaty a nejmenší holčičky, hlavně moje sestra Marianka, si připadají jako princezny.

Gábi Synková, foto Zdeněk Moravec

Odpočinek jako Boží dar

Proč není lenost a odpočinek totéž

Léto bývá obdobím dovolených, výletů a prázdnin. Po měsících práce a povinností se těšíme na chvíle, kdy zpomalíme. Přesto si mnozí z nás kladou otázku: Mohu si opravdu odpočinout? Není to příliš sobecké? Neměl bych být stále užitečný?

Písmo svaté nám nabízí překvapivou odpověď. Odpočinek není známkou lenosti. Naopak, je Božím darem.

Hned na prvních stránkách Bible se dočteme, že po šesti dnech stvoření Bůh sedmého dne odpočíval. Ne proto, že by byl unavený, ale aby ukázal rytmus života, který je dobrý pro člověka. Střídání práce a odpočinku je součástí Božího plánu.

Lenost a odpočinek nejsou totéž. Lenost je odmítání povinností a útěk před tím, co bychom měli vykonat. Odpočinek je naopak vědomé zastavení po poctivé práci. Lenost člověka uzavírá do sebe, zatímco odpočinek mu vrací sílu k životu, vztahům i službě druhým.

Dnešní doba nás často vede k přesvědčení, že máme být neustále aktivní. Měříme svou hodnotu podle výkonu, počtu splněných úkolů nebo pracovních úspěchů. Ježíš však zve své učedníky i nás: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte.“ (Mk 6,31)

Odpocinek není ztracený čas. Je to čas, kdy si znovu uvědomujeme, že nejsme stroje. Jsme Boží děti. Můžeme se zastavit, být s rodinou, obdivovat krásu přírody, číst dobrou knihu nebo prostě jen mlčet před Bohem.

Možná právě letošní léto může být příležitostí přijmout odpočinek jako dar. Ne jako útěk od života, ale jako návrat k tomu, co je skutečně důležité. Bůh po nás nechce nepřetržitý výkon, chce naše srdce. A někdy se mu nejlépe otevírá právě tehdy, když se dokážeme zastavit.

Anna Nováková

Pouť členů Světového společenství Živého růžence u sv. Jakuba

V sobotu, 8. srpna se uskuteční tradiční pouť do barokního kostelíka sv. Filomény v Koclířově u Svitav. Odjezd od Bohémy je v 8.30 společným autobusem a návrat kolem 16. hodiny tamtéž. Cena 300 Kč včetně oběda. Zájemci, hlase se v sakristii sv. Jakuba nebo na telefon 604 327 000.

H. a J. Můčkoví

Program na léto 2026

(kurzivou jsou uvedeny události, které nejsou v kostele sv. Jakuba)

Bohoslužby v kostele sv. Jakuba:

Pondělí–pátek: 19.00 (kromě pátku 10. 7., viz níže konference Charis)

Sobota: 8.00

Neděle: 9.30, 19.00 (SK)

Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Konference Charis 2026

Od 8. 7. do 12. 7. na brněnském výstavišti, více na www.konferencecharis.cz.

V rámci večerního programu v pátek 10. 7. bude v našem kostele v 19.30 hod. zahráno divadlo Santiago čili svatý Kuba (vstup zdarma). Mše sv. v 19 hod. nebude.

Sobota 11. 7. – adorační den farnosti

8.00 mše sv., po ní svátostné požehnání a tichá adorace do 9.30 hod.

Slavnost sv. Jakuba, apoštola,

oslavíme v neděli 26. 7. při bohoslužbách v 9.30 a 19.00 hod.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. 8.

v našem kostele oslavíme o vigílii v pátek 14. 8. v 19.00 hod., po ní následuje krátké divadlo Brněnský zázrak (o záchraně Brna r. 1645) a v sobotu 15. 8. v 8.00 hod.

V sobotu v rámci Dne Brna je v 11.00 hod. tradiční uctění památky velitele obránců Brna maršála Raduita de Souches, ve 12.00 hod. divadlo Obrana Brna 1645 ve scénických obrazech, zahraje Spolek přátel Raduit de Souches.

Mše sv. 15. 8. v kostelích Nanebevzetí Panny Marie:

12.15 hod. v jezuitském kostele,

18.00 hod. brněnská oslava ochránkyně města v bazilice na Starém Brně, hlavní celebrant brněnský děkan Vladimír Šagi Záleský.

Oslava 80 let života a 50 let kněžství emeritního biskupa Vojtěcha

Čtvrtek 20. 8. v 10.00 v katedrále na Petrově.

Diecézní pouť rodin

Sobota 29. 8. od 10 hod. v areálu benediktinského opatství v Rajhradě.

Příležitost ke svátosti smíření

Půl hodiny před každou mší sv., od září ve středu a v neděli od 18.15 hod.

Tichá adorace před eucharistickým Kristem

Během prázdnin není, od září každou středu 18.15–18.50 hod.

Nikodémova noc

O prvním pátku v měsíci, během prázdnin není, opět v pátek 4. 9. po mši sv. do 21 hod. (s možností svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru).

Květinová výzdoba v kostele

Milí farníci, chtěla bych touto cestou poděkovat dárcům květin na výzdobu – zvláště Ivě Křivánkové, Janě Procházkové a Petře Vrtílkové. Vždy to pomůže, a také je to úspora financí, které všichni potřebujeme. Zároveň prosím, zda by si někdo nechtěl zkusit trochu floristiky při výzdobě. Pravidelně se výzdoba mění každý týden, někdy i častěji. Je to velmi příjemná a uklidňující tvořivá činnost... když toho není moc! Což se občas stává, že květy rychle vadnou nebo je potřeba výzdobu změnit kvůli svatbě. Také má každý svůj styl, což by bylo oživení mé jednotvárné tvorby.

Prosím, zájemci ozvěte se mi na tel. číslo: 604 327 000 Helena Můčková

Z kalendáře: léto 2026

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum

Co nás čeká

Bohoslužby:

Pondělí–pátek: 19.00 (kromě pátku 10. 7.), **Sobota: 8.00, Neděle: 9.30 a 19.00 (SK)**
Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Po	29. 6.	.slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů, hlavních patronů brněnské diecéze – mše sv. v 19.00
Pá	3. 7.	svátek sv. Tomáše, apoštola
Ne	5. 7.	slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy – mše sv. v 9.30 a 19.00
Pá	10. 7.	program v rámci konference Charis – v 19.30 divadlo Santiago čili svatý Kuba není večerní mše sv.
So	11. 7.	svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy adorační den farnosti – mše sv. v 8.00, po mši sv. svátostné požehnání a tichá adorace do 9.30 hod.
Ne	12. 7.	15. neděle v mezidobí
Ne	19. 7.	16. neděle v mezidobí
St	22. 7.	svátek sv. Marie Magdalény
Ne	26. 7.	liturgická oslava sv. Jakuba – mše sv. v 9.30 a 19.00
Ne	2. 8.	18. neděle v mezidobí
Čt	6. 8.	svátek Proměnění Páně
Ne	9. 8.	19. neděle v mezidobí
Po	10. 8.	svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
Pá	14. 8.	vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. v 19.00
So	15. 8.	slavnost Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. v 8.00 poutní mše sv. v jezuitském kostele ve 12.15 společná brněnská oslava v bazilice na Starém Brně v 18.00
Ne	16. 8.	20. neděle v mezidobí
Čt	20. 8.	oslava 80 let života a 50 let kněžství biskupa Vojtěcha – v 10.00 v katedrále
Ne	23. 8.	21. neděle v mezidobí
Po	24. 8.	svátek sv. Bartoloměje, apoštola
So	29. 8.	diecézní pouť rodin – od 10 hod. v areálu benediktinského opatství v Rajhradě
Ne	30. 8.	22. neděle v mezidobí – při mši v 9.30 požehnání školákům, rodičům a učitelům
Pá	4. 9.	1. pátek v září, mše sv. v 19.00, po ní do 21 hod. Nikodémova noc
Ne	6. 9.	23. neděle v mezidobí

Špetka humoru od jáhna Josefa

Na konec školního roku...

„Karle, to jsi nemohl donést lepší vysvědčení?“ „Nemohl, mami! Jsem poslední v abecedě a už nebyl žádný výběr.“

Ředitelka gymnázia kárá studentku:

„Opičková, Opičková, včera vás tu sháněla babička, které jste byla údajně na pohřbu...“

„Je ti něco?“, ptá se starostlivý otec syna, který sedí celé odpoledne nad úkolem z ma-

tematiky. „Chybí ti něco?“

„Ale... hledám společného jmenovatele...“

„To není možné! Když jsem já chodil do školy, tak tenkrát jsme ho také hledali. To přece není možné, aby ho za tu dobu ještě nikdo nenašel!“

Chlubí se vnučka svému dědovi:

„Dědo, já teď chodím do keramiky, do basketu, a do atletiky!“

Vnuk se přidá: „Já zase do tenisu, do klavíru a do skauta.“

Děda nezaváhá a trumfuje: „Já chodím do urologa, internisty, ortopeda a do zubaře!“

„Zase jsi přišel pozdě do školy, Honzíku! Proč?“

„Protože jsem odešel pozdě z domova.“

„A proč jsi tedy neodešel z domova dříve?“

„Protože už bylo pozdě na to, abych odešel včas!“

Sedlák přijímá nového kočího a ptá se ho:

„A rozumíte koním?“ „Proč? Něco říkají?“